

[Oria Møller.]

have nogen forhåbning om, at den nære placering af dette nye institut og en samlet placering af en lang række institutter i samme kompleks kan få en positiv indflydelse på et sådant fælles videnskabeligt arbejde. Det afhænger naturligvis noget af den organisationsform, der er påtænkt for hele kompleksets ledelse, og jeg går ud fra, at ministeren i udvalget vil give nærmere oplysninger om de planer, man har på dette område.

Også på et andet punkt håber jeg at ministeren kan forsyne udvalget med tilstrækkelige oplysninger til at foretage en vurdering. Jeg tænker på forskellen mellem de oprindelige planer og de ændrede, eller skulle jeg sige nedskårne planer. Det er umuligt på grundlag af bemærkningerne til lovforslaget at vurdere, hvilke arbejds-mæssige forandringer dette medfører for studerende og læger.

Flere andre punkter trænger til en nærmere belysning, men egner sig bedst til et udvalgsarbejde, hvortil jeg skal tilsige socialdemokratiets positive medvirken.

Stæhr Johansen: Det er rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører sagde, at lovforslagets tekst er meget kort — den er på 6 linjer — men til gengæld er selve det udgiftsbeløb, som skal bruges inden 1984, på ikke mindre end 525 mill. kr. Selv om vi er vant til i folketinget at behandle store tal, er det alligevel en udgiftsramme, som efter danske forhold er meget stor. Men der er næppe tvivl om, at det er nødvendigt. Der er brug for læger, og der er en ret stor tilgang til lægestudiet; man regner med ca. 750 pr. år, og det er ganske klart, at man med de nuværende lokaler ikke er i stand til at klare undervisningen af de medicinske studerende ved Københavns universitet på betryggende måde.

Lovforslaget går ud på, at der opføres et helt nyt bygningskompleks dér, hvor Københavns kommunes nuværende Blegdams-hospital er beliggende. Det er klart, at det giver anledning til en række overvejelser, for det er jo ikke billigt at nedrive et stort hospital, selv om det er forældet, og når det tilmed ligger i Cityområdet med de høje jordpriser, er det klart, at der har været

mange problemer, som skulle ordnes, før man kunne komme med lovforslaget.

Forud for lovforslagets fremsættelse er der gået et meget stort udvalgsarbejde. Der har også været fremført meget store ønsker fra det medicinske fakultets side, og der har været en diskussion om forholdet mellem elever og lærere; her har man fra regeringens side i forslaget fundet et kompromis. Dernæst er der det rent tekniske, idet man også skulle finde en løsning, hvorved bygge-riet kunne påbegyndes ved krydset Blegdamsvej-Tagensvej, således at det var til mindst mulig gene for hospitalet. Det har således været nødvendigt med det temmelig langstrakte udvalgsarbejde, for at alle disse problemer kunne føre til den samlede generalplan, som man nu er nået frem til.

Det er klart, at dette institut får en meget, meget stor værdi for den teoretiske undervisning af de lægevidenskabelige studerende i tiden mellem forprøven og den kliniske del, og det er praktisk, at instituttet placeres umiddelbart ved siden af rigshospitalet, der jo er universitetets undervisningshospital. Selv om man nu forsøger, som det også er sket ved det lovforslag, der allerede er fremsat af undervisningsministeren, at sprede undervisningen ud på andre københavnske hospitaler, må man være fuldstændig klar over, at der alligevel vil være et tyngdepunkt i undervisningen placeret ved rigshospitalet. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at jeg synes, det er meget heldigt, at man har fundet frem til den overenskomst med Københavns kommune, at man har fået hele den teoretiske del placeret i så nær tilknytning til rigshospitalet, som det er tilfældet med det forslag til opførelse af Panuminstituttet, vi her behandler.

Man forventer først at blive helt færdig i 1984, og det spørgsmål kunne måske rejses, om ministerens bemyndigelse burde indskrænkes til at omfatte det, som foreløbig skal færdiggøres. Det spørgsmål har været rejst enkelte steder, men jeg mener nu ikke, at det bør være tilfældet. Her er en stor og samlet plan, og det gælder om, at man har den rigtige planlægning; selv om bemyndigelsen strækker sig lidt længere, end man normalt plejer at give dem her i folketinget.

Der er imidlertid et spørgsmål, som jeg